

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2014. év október hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### **v é g z é s t :**

A rablás büntette miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2013. év december hó 3. napján kihirdetett 24.Bf.7422/2013/4. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság ítéletének száma helyesen: 2.B.IV.1555/2011/19.

A vádlott állandó lakóhelyét pontosítja.

A harmadfokú bírósági eljárásban felmerült 16.560,- (tizenhatezer-ötszázhatvan) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2013. év január hó 14. napján kihirdetett 2.B.IV.1555/2011/19. számú ítéletével a vádlottat az ellene rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette, és rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről.

Az ügyész - bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló - fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2013. év december hó 3. napján kelt 24.Bf.7422/2013/4. számú ítéletével a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző zsarolás büntetében, ezért őt 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletével szemben a Be. 386. § (1) bekezdés a./ pontja alapján megnyílt a harmadfokú bírósági eljárás törvényi lehetősége.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott védője jelentett be felmentés érdekében másodfellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.32/2014/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban kiegészített tényállásból megalapozottan vont le azt a következtetést, amely szükségessé tette, hogy a vádlott terhén a zsarolás büntetét állapítsa meg. Az ügyészi érvelés szerint a büntetés enyhítése sem indokolt. Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a harmadfokú nyilvános ülésen a felmentésért bejelentett fellebbezést változatlan formában fenntartotta. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal maradéktalanul egyetért. Hangsúlyozta, hogy a „baj lesz” kijelentés önmagában nem lehetett elegendő arra, hogy a sértett akarát meghajlítsa. A sértettnek számos alkalma volt arra, hogy kikerülje a fenyegetést, nem tisztázott, hogy miért nem kért segítséget, miért gondolta az elhangzó, vagy el nem hangzó két szóból, hogy neki bármilyen hátránya lesz. Elsődlegesen védence felmentését indítványozta, másodlagosan enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a vádlott fiatal felnőtt korát és büntetlen előéletét.

A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratban foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a zsarolás büntette megvalósult. A büntetés kiszabását befolyásoló körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, a törvényi minimumban megállapított büntetés mértéke törvényes, ezért indítványozta a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy nem zsarolta meg a sértettet, mert nem volt rá oka.

A védelmi másodfellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a védelmi perorvoslat folytán a Be. 387. § (1) bekezdése alapján bírálta felül a másodfellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az első- és a másodfokú bíróság egyaránt a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le az eljárást. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjában írt rendelkezéssel összhangban helyesbítette az elírást tartalmazó tényállást és akkor is törvényesen járt el, amikor a vádbeli cselekményeket közvetlenül megelőző, azokkal szoros összefüggésben álló, a vádlott és a sértett kapcsolatát meghatározó eseményekkel, előzményekkel a történeti tényállást kiegészítette.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság maradéktalanul törvényes, és teljes körű indokát adta annak, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zsarolás büntette a vádlott terhén milyen törvényi indokok alapján állapítható meg.

A védő felmentésre irányuló másodfellebbezésére figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakat kívánja rögzíteni.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint lényegében már a helyesbített, de ki nem egészített elsőfokú ítéleti tényállásból is okszerűen következett volna a vádlott bűnössége a zsarolás büntetében. Az elsőfokú ítélet történeti tényállása ugyanis rögzíti, hogy a sértett a telefonját nem akarta odaadni a vádlottnak. A „baj lesz” fenyegetés, mint egyszerű, nem kvalifikált fenyegetés a vádlott részéről a sértett irányába elhangzott, a szóban forgó telefont e fenyegetés hatására adta át a sértett a vádlottnak. Ebből következően a másodfokú bíróság által az előzményekkel kiegészített tényállási rész nélkül is rögzíthető lett volna, hogy a sértett a fenyegetés hatására, akarata ellenére adta át a telefont a vádlottnak. A másodfokú eljárásban perrendszerűen kiegészített tényállásra figyelemmel a „baj lesz” fenyegetés konkrét tartalmat kapott. A tényállásba került ugyanis, hogy a vádlott és a sértett korábban már ismerték egymást és a vádbeli cselekményt megelőzően a vádlott már bántalmazta a sértettet, illetve az is előfordult, hogy megfenyegette őt. Ebből egyértelműen következik, hogy a „baj lesz” kijelentés elhangzása a sértett számára komoly fenyegetésként volt értékelhető.

A védő harmadfokú nyilvános ülésen elhangzott felszólalására is figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a sértett a fenyegetés elhangzásakor, a bejárati ajtót valóban magára zárhatta volna és ezzel megakadályozhatta volna, hogy a vádlott őt - akkor - tovább fenyegetse. A védőnek az elsőfokú bíróság jogi érvelésével egybehangzó érvei azonban tévesek. A harmadfokú eljárásban irányadó tényállásból megállapítható, hogy a sértett nem a cselekmény elkövetésének idején azonnal bekövetkező, hanem a fenyegetésből fakadó távolabbi veszélytől tartott. Ennek meg volt a ténybeli alapja, mivel a bejárati ajtó magára zárása esetén sem tudta volna azt megakadályozni, hogy az őt korábban ismerő, őt korábban már fenyegető, egy ízben már bántalmazó vádlott a későbbiekben felismerje, és esetleg újra bántalmazza. Ennek a távoli és reális veszélyét még az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása is rögzítette (elsőfokú ítélet 8. oldal első bekezdés alulról a harmadik sor: a sértett tarthatott attól, hogy a vádlott legközelebb megveri). Törvényesen utalt arra a másodfokú bíróság, hogy a fenyegetésnek ez a módja tipikusan az úgynevezett zsarolási fenyegetés körébe esik, ugyanis nélkülözi a rablás megállapításához szükséges kvalifikált fenyegetés elemeit, vagyis nem azonnali élet, testi épség elleni támadás bekövetkezésének veszélyével fenyeget, hanem későbbi hátrányos következményeket helyez kilátásba. Ezekről a távolabbi hátrányos következményektől nyilvánvalóan nem óvhatta volna meg a sértettet, ha a vádbeli esetkor bezárkózik a lakásába.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság álláspontja szerint a másodfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazva törvényesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zsarolás büntetnének.

Úgy az elkövetéskori, mint az elbíráláskori Btk. alapján azonos büntetési tétellel fenyegetett bűncselekményekre figyelemmel helyesen járt el a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság, amikor a 4/2013. BK véleményben írtaknak megfelelően a cselekmény elbírálása idején hatályos Btk-t alkalmazva, a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok érvényesítését végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabásában látta. A teljes körűen felsorolt, és kellő nyomatékkal értékelt büntetéskiszabási körülmények alapján törvényesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a törvényi minimumban meghatározott börtönbüntetést végrehajtásában próbaidőre felfüggesztette. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a másodfokú bíróság által kiszabott igen méltányos, törvényes büntetés enyhítésére nincs törvényi indok. A védőnek a harmadfokú nyilvános ülésen előadott felszólalásában foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a Btk. 102. § (1) bekezdésében meghatározott előzetes mentesítésre csak akkor van lehetőség, ha az elítélt arra érdemes. Megállapítható, hogy ennek alapjául szolgáló adatokat sem a vádlott, sem a védője a harmadfokú bírósággal nem közölt. Az érdemességet alátámasztó tények hiányában a harmadfokú bíróság az előzetes mentesítésre törvényi lehetőséget nem látott.

A másodfokú ítélet bűnügyi költségre vonatkozó járulékos rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta azzal, hogy a másodfokú ítélet rendelkező részében szereplő Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság ítélete ügyszámának megjelölését pontosította, továbbá a harmadfokú nyilvános ülésen felvett adatok alapján helyesbítette a vádlott állandó lakóhelyének címét.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 385. § és 381. § (1) bekezdésén alapul.

**Budapest, 2014. év október hó 21. napján**

**. Lassó Gábor sk..**

**Ujvári Ákos sk..**

**Révész Tamásné sk.**

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.7422/2013/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.9/2014/4. számú végzésében írt változtatásokkal 2014. év október hó 21. napján jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

**Budapest, 2014. év október hó 21. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes  
tisztviselő